

РЕШЕНИЕ

№ 2071

гр. София, 29.03.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 02.02.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12009** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. М. – омбудсман на Република Б. /РБ/ срещу отказ на изпълнителния директор на [фирма] за достъп до исканата обществена информация. В жалбата и в съдебно заседание се твърди, че достъпът до обществена информация е поискан от М. М. като омбудсман и като гражданин на РБ.

В жалбата се поддържа становище, че оспореният отказ за достъп до обществена информация противоречи на закона. Сочи се, че жалбоподателят вместо да получи решение в предвидения в чл.28 от ЗДОИ срок е получил писмо изх. № 1088/21.10.2016 год. на изпълнителния директор на [фирма], с което се отказва достъп до исканата обществена информация. Твърди се, че [фирма] е от кръга на задължените субекти. Развиват се доводи за това, че информацията е обществена и че не съдържа лични данни, а обобщена информация. Подчертава се, че не са спазени изискванията за форма на отказа и че исканата информация не съдържа търговска тайна. Релевират се доводи за наличие на надделяващ обществен интерес. Отправя се искане за отмяна на отказа и връщане на преписката със задължителни указания за издаване на индивидуален административен акт за достъп до обществената информация.

В съдебно заседание жалбата се поддържа. Жалбоподателят представя и писмена защита. Твърди се, че в случая е налице мълчалив отказ, тъй като в срока по чл.28 от ЗДОИ, в случая до 21.10.2016 год. ответникът не е уведомил жалбоподателя за решението си, а неизясняването в срок по надлежен ред представлява мълчалив отказ. Намира, че в писмо

изх. № 1088/21.10.2016 год. на изпълнителния директор на [фирма] е изразено становище по направеното искане, което не отговаря на изискванията за съдържание на решението по смисъла на закона. Излагат се съображения за дейността и правомощията на омбудсмана и необходимостта от получаване на информация за защита на обществения интерес. Обосновава се тезата, че поисканата информация е обществена, че ответникът е задължен субект по ЗДОИ, че подаденото заявление съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл.25, ал.1 от ЗДОИ и че основанията за отказ са изрично посочени в чл.37 от ЗДОИ.

Ответникът, чрез процесуални представители оспорва жалбата. С писмено становище, писмен отговор, участие в съдебните прения и с писмени бележки по делото процесуалните представители на ответника твърдят, че М. М., в качеството ѝ на омбудсман не попада в обхвата на субектите, които могат да искат и да получат информация съгласно разпоредбите на ЗДОИ.

Ответникът счита, че не е задължен субект по ЗДОИ. Според [фирма] писмо изх. № 1088/21.10.2016 год. на изпълнителния директор на [фирма] не представлява отказ по ЗДОИ и не е годен за оспорване индивидуален административен акт, тъй като писмото изхожда от субект, който не е задължен по ЗДОИ и съдържа информация относно факта, че субектът не е задължен по ЗДОИ.

Според ответника исканата информация не може да се определи като обществена.Т. С.“ ЕАД се позовава на липса на съгласие от заинтересованите лица за предоставяне на исканата информация и на липса на нормативна уредба от която да произтича задължение за което ѝ да е дружество как точно да разходва средствата от събраните юрисконсултски възнаграждения. Предвид изложеното становище се иска съдът да остави без уважение жалбата, с всички произтичащи от това последици.Претендират се разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

На 07.10.2016 год. в [фирма] е регистрирано заявление от М. М.-Омбудсман на Република Б., с което на основание чл.17, ал.1 във вр. с чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ е поискан достъп до конкретна информация.

Съгласно ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая заявлението е подадено на 07.10.2016 год. и административният орган е следвало да се произнесе по него най-късно до 21.10.2016 год., включително.

[фирма] е задължен субект по силата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ като публичноправен субект, поради което дължи произнасяне по заявленията, съдържащи искане за достъп до обществена информация. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 4, б. "а" от ЗДОИ "публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване

или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от Закона за обществените поръчки. Ответникът е представил удостоверение, издадено на 29.12.2016 год. от Агенцията по вписванията, с което удостоверява, че е юридическо лице с едноличен собственик на капитала Столична община. Посочените факти се установяват и с представеното заверено копие на Устав на [фирма] / чл.1 и чл.20 от Устава /. Следователно налице са кумулативно изискуемите предпоставки за определяне на дружеството като "публичноправна организация" по смисъла на ЗДОП, респ. като задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т.1 от ЗДОИ.

В срока до 21.10.2016 год. в [фирма] е изготвено писмо с изх. № 1088/21.10.2016 год., което е изпратено на заявителя. С писмото изпълнителният директор на [фирма] е изразил становище, че обхватът на информацията и субектите, посочени в заявлението не попадат в приложното поле на ЗДОИ, тъй като част от информацията касае отношения с трети лица, които са защитени от закона, а друга част съдържа лични данни. Посочено е също, че [фирма] не е държавен орган, а търговско дружество и че исканата информация не касае дейност финансирана със средства на консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от ЕС по проекти и програми. Становището на [фирма] е, че това писмо не представлява отказ по ЗДОИ / виж. „Писмени бележки“ л.74 от делото /. Това становище се споделя и от жалбоподателя.

Съдът също намира, че съдържанието на това писмо не носи признаците на административен акт, а на уведомителен такъв. Според легалното определение на понятието "административен акт", дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК, това е "изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт". Следователно от съществено значение е наличието на волеизявление от страна на органа, създаващо или засягащо права и законни интереси на граждани или организации. Предвид специфичната материя, регулирана със ЗДОИ, всеки акт произнесен по заявление за достъп до обществена информация, с който изрично или фактически се предоставя или отказва предоставянето на искана такава, е индивидуален административен акт. В случая с издаването на писмото от 21.10.2016 год. нито е предоставена исканата информация, нито е отказано предоставянето ѝ. С това писмо е изразено становището на изпълнителния директор относно „прилагането на ЗДОИ“ по отношение на заявлението на жалбоподателя. Информацията относно фактът, че субектът / [фирма] / не е задължен по ЗДОИ, не представлява отказ по ЗДОИ и съответно не е годен за оспорване индивидуален административен акт. По посочената причина, обсъжданото писмо не се явява "волеизявление" на изпълнителния директор на [фирма], удостоверяващо отказ на информираност на заявителя, респ. не е индивидуален административен акт.

Съдът намира, че в случая е налице мълчалив отказ за достъп до обществена информация, който е постановен в нарушение на предписаната от закона форма и в противоречие с материалноправните норми на ЗДОИ.

От съдържанието на жалбата, а и от позицията на жалбоподателя в съдебно заседание на 02.02.2017 год. и в представената „писмена защита“ / л.69-71 от делото/ следва, че смисълът на подадената жалба е против "мълчаливия отказ" на изпълнителния директор на

[фирма].

Според чл. 149, ал.2 от АПК мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. В случая този срок е започнал да тече от 22.10.2016 год., и е изтекъл на 22.11.2016 год. Жалбата, сезирала съда, е подадена, чрез АССГ на 21.11.2016 год., т.е. в рамките на срока по чл. 149, ал.2 АПК. Жалбата е подадена и от надлежно легитимирано лице, поради което е допустима за разглеждане.

По смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде тълкувано като данни, сведения или знания за някого или нещо, свързани с обществения /публичния/ живот в страната. Тези сведения, данни и/или знания могат да се съдържат в документи или да са обективирани в други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

С процесното заявление е поискана обществена информация, конкретизирана в десет точки за: размера на присъдените и събрани юрисконсултски възнаграждения по съдебни и изпълнителни дела, заведени от дружеството за 2015 год. и начинът им на осчетоводяване и разходване; за общия брой на работилите през 2015 год. в дружеството юрисконсулти, размерът на трудовите им възнаграждения, размерът на изплатените заплати и допълнително материално стимулиране на юрисконсултите, размерът на средствата, изразходвани от дружеството за повишаване на квалификацията на юрисконсултите и за предоставяне на здравословни условия на труд; за броя на заведените срещу длъжници съдебни и изпълнителни дела през 2015 год.; за размера на внесените върху юрисконсултските възнаграждения данъци за 2015 год.; за размера на изплатените възнаграждения на юрисконсултите в дружеството от присъдените през 2015 год. възнаграждения; за броят на сключените с адвокати договори за правна помощ и процесуално представителство за 2015 год. и размерът на възнагражденията, изплатени по тях; за броят на съдебните и изпълнителни дела през 2015 год., по които са ползвани адвокатски услуги.

Съдът намира, че информацията относно размера на юрисконсултските и трудовите възнаграждения, на получаваните средства под формата на допълнително материално стимулиране и размерът на възнагражденията на адвокатите е обществена, доколкото касае разходване на обществени средства. Информацията безспорно е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и от нея може да бъде съставено мнение за дейността на задължените по закон субекти. Информацията е и служебна, тъй като се създава и съхранява по повод дейността на органа /арг. чл. 11 от ЗДОИ/. В случая не се касае до защитени лични данни на трети лица, тъй като се иска обща информация за размерите на средствата, но не и за конкретните лица / с данни за имена, адрес, ЕГН и др. /. Не може да се приеме, че информацията съдържа и търговска тайна, тъй като предмет на искане не е такава информация.

Обществена е и информацията, касаеща броят на работилите в ответното дружество през 2015 год. юрисконсулти, броят на сключените договори за правна помощ за същия период от време, както и броят на заведените от [фирма] съдебни изпълнителни дела и броят на

съдебните и изпълнителни дела през 2015 год., по които са ползвани адвокатски услуги.

Както беше посочено по-горе едноличен собственик на капитала на дружеството е Столична община. Следователно средствата за възнагражденията на юрисконсултите и на процесуалните представители, за които се иска информация са общински. Основателен в случая е наведеният довод, че достъпът до тази информация ще позволи да се формира мнение относно начина на работа на ответника, начина на управление /изразходване/ на общинския капитал, как се осъществява надзора на това управление.

В настоящия случай в срока по чл. 28 от ЗДОИ не е налице произнасяне на изпълнителния директор на [фирма]. Този мълчалив отказ противоречи на изискванията на чл. 28 от ЗДОИ и е в нарушение на изискването за форма и съдържание на индивидуалния административен акт, постановяван от задължения субект, което е особено съществено процесуално нарушение и основание за отмяната му. Преписката следва да се върне на органа за произнасяне с мотивирано решение за предоставяне на информация, респ. за отказ, в зависимост от това кои предпоставки са налице при съобразяване на тълкуването и прилагането на закона, съобразно мотивите на настоящото решение.

В настоящото производство жалбоподателят твърди, че заявлението е подадено от физическото лице М. М. и от М. М. – Омбудсман на РБ. Тъй като е налице мълчалив отказ [фирма] няма произнасяне в тази насока, но в съдебно заседание се изразява становище за подадено заявление от О. на РБ. По тази причина преди да пристъпи към произнасяне по заявлението [фирма] следва да уточни заявителя със съдействието на жалбоподателя.

Жалбоподателят не претендира присъждане на разноски. Предвид изхода на делото искането на ответника за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, във връзка с чл. 40, ал.1 от ЗДОИ, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Изпълнителния директор на [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация, с регистрационен индекс № М-1088/07.10.2016 год., подадено от М. М. – Омбудсман на РБ.

ВРЪЩА преписката на [фирма] за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация, с регистрационен индекс № М-1088/07.10.2016 год., подадено от М. М. – Омбудсман на РБ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 -дневен срок от съобщаването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: